

Goedenmorgen vrienden.

Op deze zondagmorgen lijkt het me verstandig om eens enkele vergelijkingen te maken tussen leerstellingen uit het verleden en de ontwikkelingen van deze tijd. Ik wil daarbij de nadruk leggen op het feit, dat het niet mijn bedoeling is om hier in te gaan op de wereldsituatie als zodanig, maar ik zou toch wel graag een kleine beschouwing willen geven over, laat ons zeggen, bepaalde esoterische, geestelijke, magische achtergronden. Mag ik aannemen dat iedereen daarmee accoord gaat? Goed.

Moet u eens luisteren. Wanneer wij zo de kwestie van vroegere geloofsvormen, vroegere inwijdingen, nagaan, dan ontdekken we heel vaak elementen die op het ogenblik wat vreemd lijken. Ik denk b.v. aan de stier-offers, die een deel hebben uitgemaakt van bepaalde mysterie-diensten en de leer, die daaraan verbonden was. Ik zal proberen om die oude gedachtengang kort te schetsen en dan meteen trachten aan te duiden wat er dus verschilt in deze dagen en wat ongeveer gelijk is gebleven.

In de eerste plaats moeten we begrijpen, dat in die tijd landbouw een veel belangrijker element was in menige staat dan tegenwoordig. De gedachte van de mens was dus meer gericht op de natuur. De vruchtbaarheids-cultus, want dat is uiteindelijk die kwestie van stier-offers, enz. is gebaseerd op de verhoudingen die liggen tussen bepaalde cosmische krachten, tussen de zon, de maan en de aarde.

Er is dus sprake van een betrekkelijk beperkte driehoek van krachten, die voor de stoffelijke openbaring zorgen. Maar de mens zelf beseft heel goed reeds in die dagen, dat er meer is. Hij gelooft niet aan een voortbestaan, zoals u op het ogenblik doet. Hij heeft daarover in het algemeen heel wat beperkingen en de entiteiten, die u tegenwoordig kent als de geest van overgeganen, ziet hij heel vaak eerder als demonen of goden dan als wezens die mens zijn geweest. Hij gaat echter in zijn inwijdingsleer toch uit van het standpunt, dat er ergens een parallel moet zijn, een parallel wel te verstaan tussen alles wat in de materie gebeurt en wat in de wereld der goden plaats vindt.

Nu is dan een van de eerste stellingen: Alles wat in mij leeft heeft parallellen op aarde. De aarde kent een parallel weer met de hemelen, zo ben ik door de aarde met de hemelen verwant. Wij zouden dat tegenwoordig graag omdraaien en zeggen: Wij leven uiteindelijk in de sferen en de hemelen, uit de godachte ontstaat de vorm, maar, waar deze vorm mede in ons wezen bevat is, zijn we met de vormenwereld verwant en komen wij tot incarnatie. Dit alles is alleen maar een kwestie van benadering. Wat nu zeggen de ingewijden?

Wanneer wij de vruchtbare, de stier, die symbool is overigens van de zon, offeren, opdat er vruchtbaarheid zij, zo kan gezegd worden dat het offer van een bepaald iets het gelijke voortbrengt. Zoals een korrel zaad vrucht draagt, zo draagt het offer vrucht. Zo ik in mijzelf offer, ontstaat buiten mij hetgeen ik offerde, in rijke veelheid. Dit is eigenlijk een magische wet en zij wordt ook wel in de magie gebruikt waar menigeen zich de moeite getroost om zekere offers te brengen, juist om daaruit dus in de wereld, stoffelijk gemanifesteerd, zeer vele krachten van gelijke geaardheid te zien ontstaan.

Gelukkig blijft het daar niet bij. Hij moet verder en hij zegt: Zeven zijn de huizen van de hemelen (ongetwijfeld afgeleid van Babylon). Waar zeven de huizen van de hemelen zijn en zeven de krachten, die de aarde, bewegen (dus klaarblijkelijk de goden die volgens de voorstelling van die tijd de aarde regeren) ben ik zeven in mijzelf. Die gedachte van zeven in mijzelf zijn, is hier zeer interessant. Ze vindt n.l. enige parallellen in de moderne tijd. Ik kom daar dadelijk op terug.

Zeven zijnde, moet ik trachten al wat in mij is afzonderlijk kennende, één te worden met al wat in de werelden (klaarblijkelijk de godenwereld plus de stofwereld) gelijk met mij en aan mij bestaat. Nu wil ik daar niet verder op doorgaan, want dan wordt het heel erg ingewikkeld, maar hier hebben we de grondgedachte: Er zijn dus, in moderne termen, cosmische harmonieën; deze harmonieën leven in de mens, zij worden in de wereld geopenbaard. Zodra het harmonisch element in de mens en in de wereld gelijk wordt gemaakt, ontstaat een cosmische werking, waarbij de mens zelf verheven wordt tot de bron van deze harmonieën.

In deze dagen zijn er vele inwijdingsleren, die enigszins die kant uitgaan, maar wat is er nu eigenlijk veranderd? Leefde vroeger de mens hoofdzakelijk gebonden aan de natuur en was voor hem de stad eerder een vaste dan een direct woonoord, -hij had meestal een stadshuis en daarnaast zijn bezittingen op het land-, zo is tegenwoordig de mens wat meer afgesloten, de natuur speelt weinig of geen rol. Hij gaat daarom nu uit van hetgeen het leven in de steden mogelijk maakt en in plaats van de zuiver natuurlijke krachten, de vruchtbaarheid die in de oudheid regeerde, stelt de tegenwoordige mens vaak de potenties van electriciteit, van krachtvelden, kortom de meer abstracte waarden, die hij in een harnas heeft weten te binden om zijn stadsleven zo aangenaam en prettig mogelijk te maken.

Overeenstemmend blijft de gedachte dat ik een zekere harmonie moet vinden. Overeenstemmend blijft ook -al ontkent men dat in de moderne tijd- het principe van de magische parallel, waardoor in het ik en buiten het ik gelijke waarden kunnen ontstaan, onderlinge beïnvloeding van het eigen wezen en de wereld en wederkerig.

Is dit nu op het ogenblik aanvaardbaar? Wetenschappelijk gezien mogen we dit wel verwerpen, want wetenschappelijk is er niets aan te tonen van feitelijke magie. We kunnen hoogstens zeggen dat er enkele onverklaarbare verschijnselen zijn, waarvan wij zouden kunnen aannemen dat misschien door ons onbekende krachten worden veroorzaakt, maar ze treden zo incidenteel op, dat we niet in staat zijn die te overzien. Anders gezegd, de magie, de bron van de vroegere inwijding, is tegenwoordig teloor gegaan.

Wanneer wij nu proberen dit element eens een keer in te passen in de moderne beschouwing en vooral wel in de moderne cosmische wereld met zijn beïnvloeding van alle kanten, dan kom ik tot dit resultaat: Wij allen leven uit God, dat is waar. God echter openbaart Zijn krachten in zeer vele grote entiteiten, die elk voor zich optreden als schepper en regeerder van een bepaald deel van de schepping. Ik behoor tot een zeer bepaald deel van de schepping. Als zodanig is voor mij de eerste waarde van harmonie niet met de cosmische God onmiddellijk, maar met de cosmische God via één van zijn scheppende uitingen. Dat is toch begrijpelijk? Wanneer dit het geval is, dan kunnen voor mij magische parallellen bestaan, mits ik de beperking, die in mijn wezen ligt, erken. En dat is een hele grote stap, want ik ben niet alles wat ik rond mij zie. Ik ben zeer beperkt, ik behoor maar tot een zeer bepaald element, dat zich op de wereld openbaart.

Dit heeft men in de oudheid eenvoudig gezien door een indeling: Je hoort tot één van de zeven goden en je hoort in één van de zeven delen, dat is het deel van jou, zeiden ze dan, dat wakker is. In de moderne tijd vergeet je dat vaak en zou je met de hele wereld zonder meer harmonisch willen zijn. Dat is praktisch onmogelijk, want in elke mens is maar één deel wakker. Eén deel is het overheersend bewustzijn. De andere delen van het wezen sluimeren. U kunt ze mijnentwege voertuigen noemen. Ook wanneer wij hoger stijgen en dus de lagere werelden zouden kunnen beheersen en overzien, zullen toch die voertuigen blijven sluimeren. Eerst wanneer wij vanuit een hogere sfeer of een hogere bereiking naar lagere willen terugkeren, zullen wij onder verlies van alle eigenschappen, die tot ons oorspronkelijk standpunt behoren, tijdelijk dus, het lager gelegen standpunt geheel kunnen vervullen.

Maar we kunnen niet de twee dingen tegelijk hebben. Hier zit een, m.i. althans, zeer interessante knoop, want wanneer wij niet harmonisch kunnen zijn met de gehele wereld, dan kunnen wij ook niet verwachten, dat er een inwijding

bestaat voor ons, die ons één maakt met de gehele wereld en die voor ons de totale wereld uitdrukking geeft, nietwaar? Dan moeten we zeggen: Er is voor elk van ons een afzonderlijke inwijdingsweg en deze kan zeer veel verschillen van elke andere.

Wanneer je dan van die basis uit gaat redeneren, dan blijkt dat er wel degelijk een magisch element bestaat in het moderne leven en dat dit magisch element natuurlijker is dan je op het eerste gezicht aan de hand van de vele vaak ingewikkelde stellingen, esoterische leringen, zoudt verwachten. In de oudheid was het eenvoudig. Je leeft in een tijd, die praktisch één is, dus je hebt ongeveer één heerser, dus neem je aan dat je tot een inwijding kunt komen, wanneer je de middelen bezit om die inwijdingsleer te begrijpen en als je het niet begrijpt, nou ja goed, dan hoor je er niet bij, dan moet je dat rustig maar verder zelf uitzoeken. Maar hier, in deze moderne tijd moet ik zeggen, waar er zoveel kennis bestaat en zoveel mogelijkheden zijn tot leven, tot uiting, tot verrijking van het ik, zal ik moeten kiezen en in elke keuze, die ik doe, beperk ik mij verder en breng ik mijzelve terug tot datgene wat in feite met mijn wezen harmonisch kan zijn. Aanvaardbaar?

Dan kun je aan de hand daarvan een zeer eenvoudige formule opbouwen en deze geeft zowel de magische als de esoterische bereiking aan voor elk menselijk leven in deze moderne tijd, gezien vanuit het stoffelijk bestaan. A. Tijd en tijds-eigenschappen maal eigen aanvaarding hiervan, gedeeld door eigen verwerping van een deel van de wereld dus, vormt de klasse waarmee ik harmonisch ben. De klasse van mijn harmonie, vermenigvuldigd met de intensiteit van mijn streven en gedeeld door de veelheid van mijn doeleinden, geeft mij mijn praktische bereiking. De kracht in mij, vermenigvuldigd met de kracht buiten mij, die harmonisch is, vermenigvuldigd ongeveer met de factor π^6 (π tot de zesde) gedeeld door mijn ongeloof, geeft mij mijn vermogen tot magisch bereiken.

Dat zijn heel aardige formules, en ik geloof dat ik verstandig doe om ze een klein beetje duidelijker te maken. Moet u eens goed luisteren. Er is een cosmische factor, die verankerd ligt hier in de aarde. De wereld heeft een eigen karakter, een eigen reeks van eigenschappen. De harmonieën echter, die op deze wereld bestaan, zijn niet alleen harmonieën met de wereld, maar ook met de omringende cosmische invloeden, dat kan dus zijn met de zon, met de planeten, maar het kan ook zijn met tronen, heerschappijen, aartsengelen en wat dies meer zij. Waar een dergelijke harmonie bestaat, zal blijken dat de aarde met alle factoren, die op aarde werkzaam zijn, een zekere harmonie bezit.

Zodra ik in mijzelve nu harmonisch word met een kracht, die buiten de aarde zijn bron heeft, dan zal de harmonie tussen aarde en deze kracht dus een versterkingsfactor worden en dat is een zeer grote, dat is n.l. π tot de zesde. Waarom juist π^6 ? Nou ja, waarschijnlijk omdat het een oneindig en onbepaald getal is. In ieder geval kun je wel zeker zijn, dat je, wanneer je werkelijk aanvaardt, deze totale kracht onmiddellijk in jezelf kunt openbaren. Maar hoe meer je gaat twifelen, hoe groter dus je ongeloof, hoe groter de factor, waardoor je deelt. Zeg nu, dat geloof gelijk is aan de waarde 1 en ongeloof dus steeds een breukdeel erbij neemt, dan kun je op een gegeven ogenblik zeggen, dat het wordt gedeeld door duizend maal één, want er zijn duizend dingen, die ik niet aanvaarden kan hierin naast dat ene dat ik wel aanvaard.

Zo ongeveer zit die structuur in elkaar. Voor de esoterie is het ongeveer gelijk. Wanneer ik mij vele doeleinden stel, ik wil 20 dingen tegelijk doen, dan is het duidelijk, dat het totaal van mijn willen, van mijn streven, en ook van mijn innerlijke harmonie door twintig gedeeld moet worden. Het gevolg is, dat mijn bereiking dus aanmerkelijk kleiner wordt. Hoe eenzijdiger ik ben tijdens een streven, hoe groter resultaat dat streven met zich brengt in mijn bewustzijn, in de aanvaarding van de wereld.

Die formules die ik u hier geef, zijn, zoals ik reeds zei, van zeer recente aard, d.w.z. ze passen nu in uw wereld. In de oudheid heeft men die dingen anders uitgedrukt en had men b.v. deze stelling. Datgene wat ik erken in de cosmos en begeer vanuit de cosmos, zal ik metterdaad uitdrukken en deze uitdrukking in zich houdt in de verwerkelijking in mijzelve plus buiten mijzel-

ve van al hetgeen ik nastreef. Wanneer u in Indië gaat kijken, dan zijn er bepaalde tempels, waarbij, laten we zeggen, die jongetjes, die daar rondlopen, de aardigheid altijd hebben de Europese toerist op bepaalde voorstellingen te wijzen. Dat zijn van die voorstellingen, waar ze in Europa een gordijntje voor zouden hangen, met het gevolg dat menigeeen bloost of wel met een zeer ongezonde belangstelling deze voorstellingen verder bestudeert. U begrijpt waarschijnlijk wat ik bedoel.

Nu denkt men dus dat dat allemaal te maken heeft met sexe, met een soort pornografie. Dat is helemaal niet waar. Voor die mensen vroeger was vruchtbaarheid één van de meest belangrijke dingen. Alleen door de vruchtbaarheid konden ze leven en rijke oogst verwerven. Door hun kinderen werd het volk sterk, hadden ze werkkrachten; dus dit was voor hen het meest belangrijke. Daarnaast was het de vreugde van hun leven. Het is dus logisch, dat op bepaalde hoogtijdagen deze mensen naar de tempel toe kwamen om daar de God te eren en dat ze dit deden volgens de wetten van harmonie; dus zij vertoonden daar zelf die dingen, die men tegenwoordig dan met zoveel schrik op die reliëfs nog afgebeeld ziet, niet omdat dat een spel der lusten was, maar eenvoudig om zo door een soort eenheid met de God, een openbaring van zijn vruchtbaarheid te verwerven. Om door de vreugde waarmee men dit alles doormaakte, dit alles deed dus, vreugde en welvaart over het land te doen komen.

In deze tijd is het niet meer aanvaardbaar, maar het principe erin is ongeacht de uiterlijke verschillen toch nog wel redelijk zou ik zeggen. Dat wat jezelf bent, dat wordt vanuit jou in de wereld geopenbaard, maar het bepaalt tevens welke cosmische kracht in je werkt. Zouden dus ook de methoden ongetwijfeld zeer sterk veranderd zijn, zo mogen we tóch stellen, dat dit magische principe ook in deze dagen wordt doorgevoerd. Ik denk hierbij aan dingen, die u waarschijnlijk helemaal niet meer ziet als religieus, maar die uiteindelijk toch ergens iets van dit zoeken naar een harmonie in zich dragen. Denkt u aan een grote sportwedstrijd, denkt u aan een kerkdienst met avondmaal of mis. Denkt u aan massa-vergaderingen, zowel in Lourdes waar men genezing zoekt, als misschien ergens politiek op een plein daar ergens in Cuba. Al die dingen hebben nog iets bewaard van dit karakter. Wat echter teloor is gegaan in de moderne tijd, zowel in de esoterie als in de magie, is het eenvoudig begrip van eenheid.

De moderne mens stelt zich apart. Omdat hij zich apart stelt, ^{en} zegt hij: "Ik ben ik en ik heb mijn maatstaven, ik heb mijn rechten, mijn waarden", verworpt hij zeer veel van hetgeen een zuiver natuurlijke ontwikkeling zou kunnen zijn. Let wel, nu bedoel ik helemaal dus niet, dat men terug moet keren naar die oude uitdrukking van vruchtbaarheid en sexualiteit en zo. Daar is de mens aan ontgroeid, maar ik bedoel eenvoudig, dat hij de natuur en de natuurlijke krachten, het natuurlijk bestaan eerder dan zijn gedachten-constructies moet aanvaarden, wanneer hij zoekt naar inhoud, naar bewustwording.

Het grote verschil tussen vroeger en heden is wel, dat de moderne mens meent, dat hij de natuur kan verbeteren, dat hij meent dat hij Gods openbaring en uiting eerst moet corrigeren, voor hij ze als uitgangspunt voor een geestelijk streven kan gebruiken.

Ik zou over dit onderwerp nog zeer veel willen zeggen, maar ik wordt erop opmerkzaam gemaakt, dat het tijd is. Ik maak dan nu plaats voor een spreker, die, laten we zeggen, een boodschap brengt, een weergave geeft van enkele leringen, die kort geleden weer op aarde zijn uitgesproken en die naar men meent voor u van belang zijn. Wetende wat er daar dus op het ogenblik op aarde geleerd wordt, heb ik getracht mijn onderwerp aan te passen en het spijt me dat ik niet in staat was om dat geheel te beëindigen. Ik wens u echter toch allen een prettige en aangename zondag toe.

: - : - :

Goedenmorgen, vrienden,

Wanneer de tijd nabij komt, dat op aarde een nieuwe openbaring met geweld zich kenbaar maakt, zo wordt aan de mens een rooks leringen gegeven, die hij beschouwen kan als een mogelijkheid tot voorbereiding en wel wordt er geleerd: Wie zeker is in de krachten van het lichtende in hem, hij zal onberoerd zijn door het vuil der aarde, het vuur zal hem niet verteren, het water zal zijn wil gehoorzamen en zelfs de wind zal zwijgen in zijn gezag.

De grootste verwarringen van deze tijd, zo leert onze meester, komen voort uit het onbeseft van de mens voor zijn eigen vermogens en zijn eeuwige honger naar een heerschappij, die hij over zichzelf begeert, maar slechts over anderen kan vestigen. Indien men zichzelf kent en zichzelf beheerst, zo beseft men hoe groot het deel is, dat de wereld heeft in eigen leven en zo komt men tot de ware naastenliefde. Ware naastenliefde echter bestaat vooral in het erkennen van de vrijheid, die een ieder bezit om zijn wegen te gaan, in de vrijwillige dienstbaarheid, waarmee men een ieder tracht te helpen die ten goede streeft om zijn doel te bereiken en een ieder die lijdt bijstaat om zo zijn lijden te verminderen en te doen vergaan.

In een wereld, die deze begrippen niet beseft, zal ongetwijfeld een strijd moeten ontbranden tussen de zelfzucht van de mens en de natuurlijke noodzaken van de wereld. Zo gij u beroept op uw vrijheid en uw vrijheid wordt tot bandeloosheid, zo is deze bandeloosheid in zichzelf een verloochen van vrijheid, want vrij is slechts hij, die zichzelf beheerst en in zijn zelfbeheersing weet hoe hij anderen aanvaarden, dienen en helpen moet. Er zijn vele tekenen, die u kenbaar zullen maken wat gaat geschieden. Gij hebt mij een profeet genoemd, zo zegt onze meester, maar ik ben u geen profeet. Gij noemt mij een verlichte, maar ik wil niet zijn verlichte, doch slechts deel van het licht dat in elke mens kan leven. Want ziet, aan de hemel zullen de tekenen staan en gij zult ze herkennen, de aarde zal sidderen, de harten der mensen zullen beroerd worden door woede en angst en indien gij niet beseft, dat de enige kracht die waarlijk geldt en al overheerst, aanvaarding van het lichte, ware naastenliefde is, zo zal die aarde kunnen ondergaan, ondergaan aan de dwaasheid van hen, die vrezen wat zij zelf geschapen hebben en scheppen dat wat zij vrezen.

Men heeft de meester gevraagd: Zeg ons Heer, hoe moeten wij gaan? En hij heeft geantwoord: "Ik zeg u niet te gaan; wees wie gij zijt, daar waar gij zijt, zolang gij erkent dat dit uw plaats is. Schaam u niet om uzelf te zijn, vraag niet naar een grote en cosmische taak, doch vervul datgene wat in u is gelegd."

Dit is gesproken in de gebieden van India en daarom hier en daar mischien voor u wat moeilijker te begrijpen. Het rad der standen wentelt voort en zij die meesters zijn, worden tot slaven en de slaven tot meesters, omdat zij hun standen als waarheid zien en niet de kern van het ik, het mens-zijn. Door vele incarnaties gaat de ziel voort en lijdt en sterft en sterft en lijdt, omdat zij de uiterlijke vorm als enige noodzaak ziet en niet haar innerlijk wezen erkent.

De wereld jaagt voort, maar zij kan niet tot rijpheid en tot verlossing komen, ofschoon zij u haar boden steeds weer zendt; want gij in wie het leven van de aarde tot denken is geworden, gij denkt niet aan aarde en aan eenheid, maar aan u zelf en aan verdeeldheid.

En toen al deze dingen gesproken waren, kort voordat de meester zich in een modern voertuig begaf in de richting van Arabië en Egypte, gaf hij deze boodschap die uit het voorgaande is voortgekomen en die, naar ik meen, voor u van belang kan zijn: "Er is in deze dagen voor u een kracht, die gij, ongeacht de wijze waarop gij ze aanvaarden wilt, allen kunt beleven en aanvaarden, een sterkte die u sterker maakt dan de geesten die dolen, die u wijzer maakt dan de wijzen van deze aarde en hen die het eerste licht van de geest aanschouwen. Zo gij uzelf wilt vergeten in hetgeen gij gelooft, ik zeg u, binnen 7 maanden zult gij weten, dat ik waar gesproken heb, daarom zeg ik u wees matig en beheerst, u niets ontzeggende, maar alles beheersende. Dien an-

deren, maar bovenal: zendt uw geest uit, opdat zij zich verzadige met het licht en laat uwe gedachten in de wereld spreken, de woorden van vrede en eenheid, van erkenning der mensheid, die zo noodzakelijk zijn in deze dagen. Zo gij dit niet doet, zal het geweld ook u kunnen verslinden; daar echter waar men werkelijk naar vrede verlangt, werkelijk anderen aanvaardt, zullen de krachten van mijn Vader, de krachten van Hem die alle dingen geschapen heeft, onmiddellijk kenbaar zijn en in een lichtend en onmiddellijk ingrijpen verhoeden, dat geweld en haat de overhand krijgen. Uwe gedachten zullen bepalen hoe degenen die Hij zijn kracht heeft gegeven en zijn zending, op aarde hun banen zullen trekken, hoe zij de volkeren zullen scheiden en verenigen. Daarom laat uwe gedachten vol zijn van vrede, vergeet elk verzet en elke onrust en laat de scheiding, die is tussen standen en volkeren, in u verdwijnen, opdat zij niet een bittere en gewelddadige waarheid worde in de tijd die komt en die over velen uwer een oordeel zal kunnen zijn, zo niet het bewustzijn en het licht in de mens voor een laatste maal door rechtvaardigheid het geweld der krachten afwendt."

Deze woorden, die de meester heeft gesproken, zijn een aanduiding van komende gebeurtenissen, maar vooral wel een aanduiding van de vele wegen, die nog open staan voor allen, die op deze wereld leven, om toch te verhoeden, dat het demonische dat de mens heeft opgeroepen, werkelijk deze wereld beheerst.

In u allen is licht, gij zult dit licht moeten erkennen. Indien gij gelooft in de openbaring van goddelijke kracht en de goddelijke liefde in uw leven, zo zult gij krachtens dit geloof in staat zijn dit licht en deze liefde werkelijk en waarlijk te beloven, uit te dragen onder de mensen, met uw gedachten te doen uitgaan in alle tussen-sferen; waarin schimmen dwalen en onbevulde dromen. En zo gij dit tot stand brengt, zo maakt gij waar, dat één rechtvaardige de schulden van duizenden onrechtvaardigen kan goedmaken en hen kan behoeden voor hun eigen schulden.

Het is deze mededeling, die ik tot u breng en ik wens u wel toe, dat gij de innerlijke kracht zult bezitten en de wijsheid om deze boodschap niet slechts te begrijpen, maar ook om te zetten in uw persoonlijk werken voor licht op deze wereld.

Goedenmorgen.

: - : - :

Waarde vrienden,

zoals u misschien hebt beseft, werd deze boodschap doorgegeven door iemand, die niet direct tot onze wereld behoort, maar die op het ogenblik daadwerkelijk op aarde werkzaam is. Ik hoop dat u me toestaat om daaraan enig commentaar te verbinden.

Boodschappen als deze zult u waarschijnlijk nog meermalen te horen krijgen. Dat men deze boodschap juist vandaag heeft doorgegeven, wijst er m.i. wel op, dat op het ogenblik in India en in mindere mate ook in Pakistan b.v., men alles heeft gedaan wat te doen was. De tijd die er is om u voor te bereiden op de komende grote invloeden en de daaruit voortvloeiende omwentelingen, is niet zo groot, het duurt niet zo lang meer. De meester heeft de mensen voorbereid op dit geweld, hij heeft hen getracht te zeggen en aan te tonen op welke wijze zij hieraan kunnen ontkomen, ja, op welke wijze zij allen en dus ook u allen, kunnen meewerken aan een overwinning van de onevenwichtigheden van de tijden.

Het dreigende element, dat in al deze waarschuwingen ligt, wordt door de mens helaas echter nog al eens overdreven. Weet u, er zijn mensen die als zij een huisje zien van de electriciteit met een pijl erop en de woorden levensgevaarlijk, menen dat alleen het feit dat het huisje er is, al levensgevaar betekent. Zij beseffen niet dat veel van hetgeen ze goed achten als verlichte straten en, wat erbij hoort, uiteindelijk aan hetzelfde huisje te danken is. Zo is het met die waarschuwingen voor de komende tijd. Zie ze niet in een pessimistisch daglicht, vrienden, integendeel begrijp, dat, wanneer er ook maar een

paar mensen zijn, die kunnen doorgaan, die deze les van de meester, deze waarschuwingen die overal op het ogenblik over de wereld steeds weer worden herhaald, maar kunnen begrijpen en ernaar zullen handelen, de wereld een glorieuze tijd tegemoet gaat, een overwinning van veel wat demonisch en kwaad is en niet zoals u misschien meent te mogen vrezen, een ondergang. Er bestaan gevaren, maar die bestaan er overal. Als u zo dadelijk naar buiten gaat, dreigt u onmiddellijk de dood, want er zou een auto kunnen komen en u aanrijden, u zoudt van een stoep kunnen vallen en uw nek kunnen breken en toch gaat u rustig naar buiten toe, maar u houdt met de gevaren rekening.

Op deze zelfde wijze zouden wij graag zien dat u de wereld ingaat, niet met de bekrompen angst, o wat moet er nu op die wereld gaan gebeuren, maar met een zeker voorbehoud, een zekere voorzichtigheid. Wij weten dat die gevaren er zijn en zoals u ongetwijfeld uw best doet om de gevaren buiten u te vermijden, niet alleen voor uzelf maar ook voor anderen, zo hopen we dat u dit ook zult doen door uw eigen geestelijk werken en streven.

Onze orde heeft voortdurend gestaan voor verdraagzaamheid, voor begrip tussen de mensen. De eerste spreker heeft geprobeerd, al kon hij helaas zijn onderwerp door deze mededeling niet helemaal afmaken, u te vertellen hoe er bepaalde verhoudingen zijn, hoe je a.h.w. in vaste formules de geestelijke ontwikkeling van deze tijd kunt vastleggen. Hij heeft u willen aantonen hoe verandering van gebruiken en gewoonten heel vaak gevoerd hebben tot vervreemding van de werkelijkheid. Wel, wij kunnen dit zeggen, vrienden, wanneer u niet van de werkelijkheid wilt vervreemden, wanneer u de werkelijkheid zoals ze voor u nu bestaat, wilt aanvaarden, dan zult u niet meer gaan zeggen hoe hoort dit en hoe hoort dat. Dan zult u gaan vragen: Is hierin harmonie, is hierin licht, is hierin vrede? Zo ja, dan zal ik dit doen, dan zal ik zo leven. Ik wil mijn gedachten niet laten gaan met de vraag wie zal er op Cuba winnen of hoe zal het gaan in Kongo of wat wordt Algiers nu eigenlijk? Want deze dingen zijn disharmonisch en verwarrend, maar ik zal ongetwijfeld mijn gedachten uitzenden over de wereld met de voortdurende zekerheid: Uit al deze verwarringen, uit al dit schijnbaar onnodig lijden, wordt goed geboren, er is licht, er is kracht, er is recht. Zolang ik daarin geloof, zolang ik dit durf uitstralen over de wereld, zolang zullen de lichtende krachten die op aarde leven, sterker en sterker worden tot de hele wereld in één gouden licht gebaad, gereinigd kan worden van haar eigen onevenwichtigheden van deze dagen.

De wereldmeester brengt op het ogenblik zijn laatste voorbereidende werkzaamheden tot uitvoering. Het zal niet lang meer duren. Wij nemen aan dat in zijn optreden en werken een verandering komt (al durven we niet precies te zeggen hoe, het is een te grote lichtende geest), die zo rond december van dit jaar tot uiting komt. Die tussentijd is er nog voor zijn werk. Wat er daarna zal zijn, weet ik niet. We vermoeden het, maar we kunnen het niet met zekerheid zeggen. Zolang als deze wereldmeester op het ogenblik nog werkt op aarde, juist in die gebieden waar een nieuw begrip en een vernieuwing noodzakelijk is, omdat de mens verstoord is door het verbreken van oude gewoonten en banden en het ontstaan van nieuwe, nog onbegrepen begrippen en werkelijkheden, zolang zullen wij trachten om ook u uit het Westen, die daar eigenlijk minder deel aan hebt, toch steeds weer iets te laten horen van zijn belangrijkste leerstellingen. Maar we doen dit in de hoop, dat u deze dingen voor uzelf zult toepassen en gebruiken, en dan mag ik misschien proberen om de tekorten van de eerste spreker nog even te vergoeden, door u nog hierop te wijzen: In uzelf weet u wat licht is, u weet het heel goed. U droomt ervan en u verlangt ernaar. U verlangt ernaar innerlijk en op geestelijk terrein en u brengt het verlangen vaak over, hetzij licht gewijzigd op stoffelijk terrein. Alles wat licht en wat goed is, betekent een harmonie met lichte en goede krachten. Zo lang ge deze dingen tot uiting weet te brengen in uw denken en uw leven, zult ge met die lichtende krachten harmonisch zijn en dat betekent niet alleen dat uw leven licht is en vreugdig, maar dat betekent dat heel de wereld daarin deel zal hebben. In de moderne tijd moet men afstand doen van te grote rede, redelijkheid, een te groot gezag en een te

grote gezagsaanvaarding. Innerlijke vrijheid en innerlijke aansprakelijkheid zullen heersend moeten zijn voor hetgeen men uit in de wereld, zowel als hetgeen men aanvaardt in de geest.

Er is nu de tijd, dat de krachten des lichts, maar helaas ook die uit het duister, zich in sterkere mate rond u groeperen. Doe uw keuze en doe ze goed. Dat is het, wat onze vriend wilde zeggen. Vroeger was er maar één richting, nu zijn er vele. U hebt de keuze, u kunt uitmaken welke kant u uitgaat en wanneer u de juiste kant wilt en kunt kiezen, leef dan niet alleen voor uzelf, maar leef voor de wereld, opdat de woorden van de nieuwe wereldmeester vervuld worden, dat om der wille van de enkele rechtvaardigen en bewusten de wereld veel wordt bespaard, want dit is mogelijk. En dan liggen de tijden van de toekomst voor ons als een lichtend verschieft van geestelijke bewustwording voor de mens, grote bereiking voor de mensheid en voor de geest, die overgaat, een bewuster leven in sferen, die meer en meer Gods werkelijkheid openbaren, de eenheid met God mogelijk maken.

Ik hoop dat u mijn kleine interruptie niet kwalijk neemt, maar ik voelde me wel geroepen om enig commentaar te geven, opdat de samenhang niet geheel verbroken en verstoord zou zijn vanmorgen. En nu geef ik natuurlijk het woord over aan de laatste spreker, die dan nog even tot u spreekt aan de hand van een door uzelf te kiezen onderwerp. Ik wens u allemaal verder een echt gezegende, echt prettige zondag en een week vol van werkzaamheden, die in de richting van het licht voeren.

:--:

Ja, dan mag ik ook nog wel even zeggen: Goedenmorgen, vrienden.

U weet het, het laatste onderwerpje, dat is eigenlijk uw onderwerp, dus wanneer u nu vertelt wat ons onderwerp is, dan zal ik proberen om uit te spreken wat er in ons allen daarover leeft.

De ring.

Is de ring niet een band van trouw? Een symbool van eeuwigheid? Een cirkel, een cirkel die begin en einde in elk punt gelijk bevat. Is de ring niet als een beeld van God? God die is begin en einde, Alfa en Omega in alle dingen. De ring die is opgebouwd, is een ring die uit mensen is opgebouwd, want God leeft in ons allen. In ons allen is Hij het begin en einde en uit ons allen tezamen heeft Hij in zijn grote liefde, zijn volmaaktheid, zijn oneindigheid willen optrekken, opdat een ieder in zich deel zijnde van zijn wezen, begin en einde zou kennen en één zou zijn met de goddelijke kracht.

Maar een ring wordt soms getrokken op een wijze, die een mens niet zo gemakkelijk verstaat. Want, wat is een mens? Een mens is een bewustzijn, een geest, gevormd door vele levens en mogelijk veel werelden. Een mens is een wezen dat verleden samenvattend in het heden, probeert zichzelf te beleven en in zichzelf de volmaaktheid te vinden, waardoor hij deel kan worden van God. En zo zal in die ring van u ook het spel van de wisselende tijd een grote rol gaan spelen. Wij in de geest, u in uw stofwereld, de hoge geesten achter het verblindende licht verborgen, de lage in het onzienlijk duister verborgen, we zijn allemaal delen van de ring, van de grote ring, die is de volmaakte schepping en de volmaakte openbaring. Maar opdat we zouden leren om deze tegenstellingen met elkaar te aanvaarden, krijgen we van God de gelegenheid om binnen sommige levens een kleine ring op te bouwen, een kleine eenheid van denken en van leven.

"Wie is onze naaste?" vroegen de apostelen aan Jezus en Hij gaf hun de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan. Er was een band tussen de mens, die werd aangevallen en de Samaritaan en door de barmhartigheid ook met God en zo ontstond een ring, een kleine ring, een aanvulling van wezen en ervaring. Een dergelijke ring zult u, vrienden, in uw eigen wereld leren kennen. Een ring, waarin natuurlijk mensen een rol spelen en ook geesten of, zo ge wilt, engelen of overgoganen, maar waarin de juiste band die je vormt eigenlijk het element eeuwigheid vertegenwoordigt.

Denk ook niet, dat een ring, zoals je die als mens beleeft, een ring

van gebeuren, uit vaste waarden bestaat. Want wat vandaag waar is, schijnt morgen onwaar en het licht van heden zal morgen duister lijken, maar tezamen is het een beeld van onze Godsaanvaarding.

Tezamen vormt het de mogelijkheid dit grote en volmaakte heelal in jezelf te aanvaarden. En wanneer u, vrienden, meent dat het moeilijk is om te weten dit is dan de kleine ring, die in mijn leven zich openbaart, dat is de grote ring, waardoor ik deel ben van God en zijn cosmische waarheid, zo zou ik u willen zeggen: Maak u toch geen zorgen over deze dingen. Is het niet genoeg dat je leeft? Is het niet genoeg, dat er een God is, die je liefheeft, die je in stand houdt? Is het u niet genoeg, dat als een echo op uw gedachten antwoordend de geest komt tot u om u bij te staan en te helpen in uw eigen doelen en bedoelingen? Is het niet genoeg, dat wat gij in u aan edels brengt, in u aan edels weet te putten vanuit de goddelijke kracht der goedheid en liefde, geopenbaard wordt in de wereld rond u en beantwoord wordt door de werelden van de geest?

Het leven kan zo goed zijn, zo lichtend en zo zuiver, als je durft te aanvaarden, als je durft zeggen: Dit is Gods liefde, die ik misschien niet bescf, maar die ik aanvaard en onderga, opdat het wezen Gods mij geopenbaard moge zijn. En dan zul je misschien -en ik ben bang dat daar mijn oude verwaandheid weer wat voor den dag komt- misschien kun de dat dan zo zeggen:

Ring, een keten gevlochten uit bloesem en dood,
uit licht en uit duister, uit vreugd en uit nood.
Die, ombindend je wezen, vormt het raam waarbinnen God geschreven
heeft het beeld van zijn werkelijkheid
gesproken uit Zijn naam.

Een ring van mensen en goesten en kracht,
maar een ring ook van oneindigheid
waarin bij het sterven van de tijd
en het verdwijnen van ruimte en vormen en macht
het werkelijk wezen van God en van Al vooral wordt tot uiting gebracht.

Hij die ons allen geschapen heeft,
Hij die in en met ons allen leeft,
Hij die ons vormt en tot zich roept
Hij is de ring want Hij is Al..
Maar Hij is ook de lichte kracht die in ons maken zal
de dorheid van je stil bestaan tot wonder bloesempracht
en dag zal scheppen, eeuwig hel, uit duistere gedachtennacht.
En bovenal: Hij is het, die in liefde aan ons allen,
al leven heeft gegeven.
Zo zoeken wij in dit aanvaarden
in Zijn ring besloten voort te leven
en te vinden weerkaatsing van Zijn wil
in al wat wij noemen nog ons bestaan.

Dit, vrienden, is voor mij hetgene, waar het om gaat. Aanvaardt Gods liefde. Leef ernaar en help in het besef van deze liefde, die met je is, besef van het licht dat altijd met je kan zijn, te leven zoals het goed is te leven en uit Gods schepping dat vooral te openbaren, dat Zijn macht en grootheid kenbaar maakt voor uzelf en allen rond u.

Nu en dan mag ik nu wel zeggen, vrienden, een gezegende zondag. Gods zegen op uw pad en veel licht in uw hart.

Goedenmiddag.

: - : - :